Р Е Ш Е Н И Е
№ 2657

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11937** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 03.10.2013 г., постановено по НАХД № 7296/2013 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 5206/27.02.2013 г., издадено от Началник "АНД" в отдел "ПП" при СДВР, с което на Р. З. Т. от [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] на основание чл.47, ал.2 във вр.с чл.47, ал.1, б."а" от ЗАНН, чл.189, ал.12 и чл.183, ал.5, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено от нея нарушение по ЗДвП. Изтъква допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП.

Ответникът по касация – Началник "АНД" в отдел "ПП" при СДВР - не е взел становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.
Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.
Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 5206/27.02.2013 г. на Началник "АНД" в отдел "ПП" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН № 5206/15.02.2013 г., съставен от автоконтрольор при наказващия орган. Обективираните в акта констатации се свеждат до това, че на 15.02.2013 г. в [населено място], на [улица], на кръстовището с [улица]управлявайки лек автомобил Пежо-206 с рег. [рег.номер на МПС] , Р. Т., не е спряла, за да пропусне пресичащ на пешеходна пътека пешеходец. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспореното административно наказание на основание чл.47, ал.2 във вр.с чл.47, ал.1, б."а" от ЗАНН, чл.189, ал.12 и чл.183, ал.5, т.2 ЗДвП.
От събраните от районния съд доказателства, подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл.119, ал.1 от ЗДвП. В тази връзка законосъобразно и обосновано районният съд е приел, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, че на 15.02.2013 г. на мястото, описано в НП –гр.С., на [улица], на кръстовището с [улица], при наличието на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак и маркировка, жалбоподателката не е изпълнила задължението си да спре и пропусне преминаващ по пътеката пешеходец.
Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е извел правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на наказаното лице. Преценката е всестранна и обективна и не води до различен резултат при касационната поверка.
Оплакванията, изложени в касационната жалба, са били поддържани и в производството пред първоинстанционния съд, който правилно ги е приел за неоснователни, излагайки аргументирани мотиви. Съжденията на Съда в тази насока се споделят и от касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.
Верен е и другият правен извод на районния съд – за липса на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на санкцията. АУАН е съставен от материално и териториално компетентен орган. Актосъставителят е бил очевидец на административното нарушение, а актът е съставен при констатирането му, след спиране на лекия автомобил. Липсва неяснота около описанието на нарушението, същото е локализирано по време и място, описан е управляваният от касационната жалбоподателка автомобил и обозначението на пешеходната пътека.
Като е достигнал до правилен извод за наличие на административното нарушение, Съдът е постановил касирания съдебен акт съобразно закона. Предвид гореизложеното решението на СРС не страда от пороците, посочени в жалбата и при условията на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.10.2013 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 7296/2013 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.